

Господи сьмъ

Е Л Х А

Есенъ въ гората
Божа майка ходи,
Иисуса малъкъ
за ржчица води.

Есенъ въ гората
Вѣтроветъ вѣятъ,
на дървета стари
клонитъ люлѣятъ.

А отъ клони падатъ
трепетни листата —
Майката да мине
Все по златно злато.

Липа, джбъ и бука
Вдигатъ голи клони,
Плаче трепетлика —
Дребни сълзи рони.

А елхата пакъ се
Зелѣнѣе тамо. . .
И детето спрѣ се,
Па попита: „Мамо!

Вредомъ е гората
Въ слана осланена,
Що елхата само
още е зелена?“

— Зима като дойде,
Тя му отговаря,
Коледна елхица
Азъ ще ти направя.

И на нея свѣщи
ще запалѣ бледни —
Да зарадвамъ тебе
И сираци бедни. . .

Ем. п. Димитровъ